

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version: Kaj Ahlsved : Expressiv konsert i Munsala kyrka.
Österbottens tidning 2.8.2018 s. 15.

Expressiv konsert i Munsala kyrka

RECENSION. I år fick den kritikerrosade och mångsidiga Faurékvartetten uppleva idylliska Munsala.

KONSERT

Musikfestspelen Korsholm.

Konsert i Munsala kyrka 31.7 kl.19.

Faurékvartetten: Erika Geldsetzer, violin, Sascha Frömbling, altviolin, Konstantin Heidrich, cello och Dirk Mommertz, piano.

Katarina Karnéus, mezzosopran. Cecilia Zilliacus, violin.

NYKARLEBY. Faurekvartetten är en så kallad pianokvartett vilket innebär att det är en stråktrio (violin, altviolin, cello) utvidgad med ett piano. Pianokvartetter finns i många former men den här besättningen är kanske den vanligaste och föredrogs av bland annat Mozart och Beethoven men också den franske tonsättaren Gabriel Fauré vars musik hör till Faurékvartettens standardrepertoar.

När den estnische kompositören Eduard Tubin (1905–1982) cirka 25 år gammal skulle ta sin tonsättarexamen valde han att skriva en pianokvartett i ciss-moll. Verket är skrivet omkring 1930 och både modernt och konventionellt. Modern i det avseendet att den bland annat är skriven i en sats, men bakåtblickande i sin inre struktur då man i den hittar både drag av chaconne- och sonatformen.

Men i händerna på Faurekvartetten är Tubins pianokvartetten ett expressivt, romantiskt verk där formen i sann romantisk anda är underordnad de känslösvall som Tubin underbygger med färgrik harmonik, intrikat musikaliska linjer och melodik med eftertryck.

Faurékvartetten verkade trivas

i Tubins klangvärld och bjöd på en emotionellt uttömmande tolkning med mersmak i såväl de mera lyriska partierna som de något mera dunkla och eftertänksamma passagera.

Pianot ger förstås verket en viss klanglig prägel men Tubin ger även stråkarna möjlighet att lysa i små välnyanserade kadensartade solon åt cello och violin. I violinens uppåtsträvande solo mot slutet finns det onekligen en liten bugning mot Vaughan Williams. Tubin emigrerade till Sverige 1944 men förblev sin romantiska stil trogen fram till sin död.

SOM EN DEL av årets festival uppmärksammas 100-års jubilerande Estland och dess musik. Årets huvudtema är Leipzig och konstnärlige

ledaren Cecilia Zilliacus tar väl vara på möjligheten lyfta fram nya bekantskaper. En av dessa är svenskfödde Amanda Maier (1853–1894), en skicklig violinist och kompositör som studerade i bland annat Leipzig.

Tillsammans med Dirk Mommertz på piano framförde Zilliacus tre utvalda stycken ur Maiers "Nio stycken för violin och piano". Dessa tre (I, VIII och IX) bildade en trevlig snabb-långsam-snabb helhet med lite nordiskt vemod i mitten och med den avslutande friska och folkligt influerade "svenska" nian som läcker final.

Den dynamiska violinisten Zilliacus och Mommertz på piano bjöd på musicerande på hög nivå och övertygade den rätt talrika Munsalapubliken att Maiers tjugiga musik förtjänar en renässans. Zilliacus

har med sina efterforskningar och inspelningar av Maiers musik (med bland annat årets festivalartist Bengt Forsberg) aktivt bidrag till den.

En infödd Leipzigbo som var populär – och omdiskuterad – under sin tid var Richard Wagner (1813–1883). Wagners musik är oftast av kolossala mått vilket begränsar möjligheterna att ta del av den utanför de stora operahusen. Hans skrev väldigt lite kammarmusik men ett hans mest populära "mindre" verk är de så kallade "Wesendonck-liederna", som den akut förälskade Wagner komponerade till den gifte Mathilde Wesendoncks dikter.

DEN INTERNATIONELLT välrenommerade mezzosopranen Katarina Karnéus bjöd med sin mustiga sopranröst på en mycket rutinerad och övertygande tolkning av sångerna tillsammans med skickliga Faurékvartetten.

Verket är ursprungligen skrivet för sång och piano men finns i många populära versioner. Verket är omisskännligt wagnerskt orkestralt i sin version för pianokvartett och sopran – varje intensivt stråkdrag och fras som Faurekvartetten tog sig an dröp av känslor och klangerna tilläts ta tid på sig att växa och utvecklas.

Karnéus och Faurékvartettens proffsiga helhet var en högklassig avslutning på en fin konsert. Det hade antagligen gett ett ytterligare mervärde av att ha tillgång till sångtexterna i programbladet.

Kaj Ahlsved